

lem den avtalte pris og limitum. Krævet forholdene at kommissionæren fraveg limitum, men er fravigelsen ved hans forsømmelse blit større end paakrævet, skal erstatningen utgjøre mindst forskjellen mellem den pris han har opnaadd og den han burde opnaadd.

§ 19.

Har kommissionæren forsømt sin pligt ved uberettiget at gi kredit eller anden henstand med kjøpesummens betaling, og blir avtalen ikke avvist, pligter kommissionæren at betale kjøpesummen til den tid kommittenten kunde fordret den, hvis henstanden ikke var git.

Godtgør kommissionæren at godset vilde blit solgt til lavere pris, hvis han ikkek hadde git kredit eller henstand, pligter han ikke at betale mere end denne pris.

§ 20.

Finder kommittenten at kommissionæren har forsømt sine pligter, og vil han derpaa støtte nogen ret efter § 15, § 17 eller § 19, skal han gi kommissionæren meddelelse om, at han vil paaberope forsømmelsen. Han skal gi meddelelsen uten ugrundet ophold efterat han har faat underretning fra kommissionæren om hvorledes denne har forholdt sig. Gir han ikke slik meddelelse, kan han ikke paaberope forsømmelsen. Indeholder meddelelsen ikke at kommittenten vil avvise en aftale som er sluttet for hans regning, kan han ikke senere gjøre dette.

§ 21.

I handelskommission har kommittenten, hvis han er handlende, og kjøpet er skedd for hans bedrift, samme undersøkelsepligt som kjøperen efter loven om kjøp § 51.

tenten, i saknad af utredning om att hans skada är större, af kommissionären utfå skillnaden mellan det betingade och det föreskrifna priset eller, där afvikelse från detta pris var af omständigheterna påkallad men kommissionären gjort större afvikelse än omständigheterna kräfd, skillnaden mellan det pris, som betingats, och det, som bort betingas.

19 §.

Har försäljningskommissionär visat försumlighet därutinnan, att han utan fog medgifvit anstånd med köpeskillingens erläggande, vare kommissionären, där ej aftalet afvisas af kommittenten, pliktig att själf betala köpeskillingen, ändå att han icke står del credere, samt att redovisa densamma å den tid redovisning bort ske, om anståndet ej medgifvits.

Styrker kommissionären, att godset skulle hafva betingat lägre pris, om anståndet ej lämnats, vare han icke pliktig att redovisa mer än det pris.

20 §.

Förmenar kommittenten, att kommissionären visat försumlighet vid fullgörande af sitt uppdrag, och vill han af sådan anledning afvisa aftal, som ingåtts för hans räkning, eller ock kräfva skadestånd af kommissionären eller mot honom göra gällande sådan påföljd, som i 19 § stadgas, åligger det honom att utan oskäligt uppehåll efter det han från kommissionären erhållit underrättelse om det förfarande, hvarom fråga är, gifva kommissionären meddelande, att han vill tala å försømmelsen; underlåtes det, vare kommittenten sin talan förlustig. Innehåller gifvet meddelande icke, att kommittenten vill afvisa ingånget aftal, må rätt därtill ej sedermera göras gällande.

Har kommissionären afgifvit sådan redovisning, som i 18 kap. 9 § handelsbalken afses, gälle i fråga om tid för klander af redovisningen hvad där finnes stadgadt.

21 §.

Är fråga om handelskommission, åligger det kommittenten, där han är köpman och uppdraget afser inköp för hans rörelse, att med afseende å gods, som inköpes på grund af uppdraget, föranstalta om undersökning, efter ty i 51 § lagen om köp och byte af lös egendom är för köpare föreskrifvet.